

חֲסִדוֹ וּבִלְיָהּ (שירה) שִׁירוֹ עִמּוֹ תַפְלָה לְאֵל חַיִּי: י אֹמְרָה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה

— זוהר תהלים —

כּבִּיכּוֹל אוֹתוֹ שְׁעוֹמֵד וּמִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, כְּאֵלוֹ אוֹתוֹ הַנַּחֵל מוֹרִיק עַל רֹאשׁוֹ וּמִשְׁקָה אוֹתוֹ בַּתּוֹךְ אוֹתָם הַנְּטִיעוֹת שְׁבִגָן עֵדָן. [אמר רבי יוסי] וְלֹא עוֹד, אֲלֵא הוּאִיל וְכָל הַצְדִיקִים שְׁבַתּוֹךְ גֵּן הָעֵדָן מְקַשְׁבִים לוֹ, שָׁמַיִם לוֹ חֶלֶק בְּאוֹתָהּ הַשְּׁקָאֵת הַנַּחֵל. נִמְצָא שֵׁשׁ לוֹ חֶלֶק תָּמִיד בְּעוֹלָם הַבַּא.

סֵדֶר הָעֲבוּדָה בַּלְיָהּ

יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ וּבִלְיָהּ שִׁירָה עִמּוֹ
וְגו' (מב, ט): [רעיא מהימנא זוהר במדבר פרשת נשא (דף קכא:)] מִבֵּין שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעֲלָה וְעַד בֵּין חֲמִשִּׁים שָׁנָה כֹּל הַבֹּא לְעַבֵּד עֲבֹדַת עֲבָדָה וְעֲבֹדַת מִשָּׂא בְּאֵהָל מוֹעֵד. מִצְוָה זוֹ לְהִיּוֹת הַלְוִיִּם מְשׁוֹרְרִים בַּמִּקְדָּשׁ. וְאֵף עַל גֵּב שְׂבָאֲנָנוּ לְמַעֲלָה, כְּאֵן צָרִיף לְחִדּוֹשׁ דְּבָרִים, שְׁהָרִי הַכֹּהֵן מְקַרֵּב קֶרְבָּן, וְהוּא מִיכָאֵל. לְוִי הוּא גְבַרְיָאֵל, הוּא צָרִיף לְנִגְן. וְסוּד הַדְּבָר - (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ, זֶה חֲסִד כֹּהֵן גְּדוֹל, שְׁמִיכָאֵל הוּא כֹּהֵן הַדְּיוּט לְגַבֵּי רַבּוֹנוֹ, וְעַם כֹּל זֶה שְׁהַדְּיוּט הוּא אֲצֵל רַבּוֹנוֹ - הוּא מְלַף חֵיוֹת הַקִּדְשׁ. וּבְכַרְכַּת הַדְּיוּט אֵל תְּהִי קֶלְהָ בְּעֵינֶיךָ, וְזֶהוּ יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ. וּבִלְיָהּ שִׁירָה עִמּוֹ - זוֹ גְבוּרָה. שִׁירָה - (דברים לג) כְּכּוֹר שׁוֹרוֹ הַדָּר לוֹ. (יחזקאל א) וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמַאל. וּגְבַרְיָאֵל שְׁלוּחוֹ, וְצָרִיף לְשׁוֹרֵר וּלְנִגְן בַּחֲדוּהָ בֵּינָן הַתּוֹרָה, (להתעסק לשלח קרבות לפני המלך בשמחה. ומי שאין לו רשות) לְהַתְּעַסֵּק בַּתּוֹרָה, יְקִים (איכה ב) קוֹמֵי רַבִּי בְּלִיל לְרֹאשׁ אֲשַׁמְרוֹת. וַיֹּאמֶר בְּאֲשַׁמְרוֹת כְּמָה סְלִיחוֹת וְתַחֲנוּנִים וּבְקִשׁוֹת כְּכֹל מִינֵי

(דף צ"ב:) בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה, כְּשֶׁהַצִּפּוּרִים מִתְּעוֹרְרוֹת, צַד הַצִּפּוֹן מִתְּעוֹרֵר בְּרוּחַ, עוֹמֵד בְּמִקּוּמוֹ הַשְּׂרָכִיט שֶׁבְּצַד הַדְּרוֹם, וּמִכָּה בְּאוֹתָהּ הָרוּחַ וְשׁוֹקֵט וּמִתְּבַסֵּס. אֲזִי מִתְּעוֹרֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא כְּמִנְהַגְיוֹ לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ עִם הַצְדִיקִים בְּגֵן עֵדָן.

אֲשָׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל אָדָם שָׁקָם בַּחֲצוֹת לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בַּתּוֹרָה

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, אֲשָׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל אָדָם
שְׁעוֹמֵד לְהַשְׁתַּעֲשֵׂעַ בַּתּוֹרָה,
שְׁהָרִי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא וְכָל הַצְדִיקִים
שְׁבִגָן עֵדָן, כֹּלָם מְקַשְׁבִים לְקוּלוֹ. זֶהוּ
שְׁכַתּוֹב (שיר השירים ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגְּנִים
חֲבָרִים מְקַשְׁבִים לְקוּלָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי. וְלֹא
עוֹד, אֲלֵא שְׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא מוֹשֵׁף עֲלָיו
חוֹט אֶחָד שֶׁל חֲסִיד שִׁיְהִיָּה [תמיד] שְׁמוֹר
בְּעוֹלָם, שְׁהָרִי עֲלִיוֹנִים וְתַחֲתוֹנִים שׁוֹמְרִים
אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (תהלים מב) יוֹמָם יִצְוֶה ה'
חֲסִדוֹ וּבִלְיָהּ שִׁירָה עִמּוֹ.

הַקָּם בַּחֲצוֹת לְלַמֵּד יֵשׁ לוֹ חֶלֶק לְעוֹלָם הַבֹּא
יוֹמָם יִצְוֶה ה' חֲסִדוֹ וּבִלְיָהּ שִׁירָה עִמּוֹ
וְגו' (מב, ט): [זוהר בראשית פרשת לך לך (דף צ"ב:)] אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָהּ, כֹּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בְּשְׁעָה הַזֹּאת בַּתּוֹרָה, וְדַאי יֵשׁ לוֹ חֶלֶק תָּמִיד בְּעוֹלָם הַבֹּא. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, מַה הַטַּעַם תָּמִיד? אָמַר לוֹ, כִּי לְמַדְנֵי, שְׁכָל חֲצוֹת לַיְלָה, כְּשֶׁמִּתְּעוֹרֵר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּף הוּא בְּגֵן עֵדָן, כֹּל הַנְּטִיעוֹת שֶׁל הַגֵּן מְשָׁקִים יוֹתֵר מֵאוֹתוֹ הַנַּחֵל שְׁנִקְרָא נַחֵל קְדוּמִים, נַחֵל עֲדָנִים, שְׁאִין פּוֹסְקִים מִימֵיו לְעוֹלָמִים.